

— ΘΕΑΤΡΟΝ Μ. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

‘Η ἀναβίνεσις τῆς χωμαδίας «Ο κύριος τῶν 5 μ. μ.» ἔτυχε γενικῶς καλῆς ὑπαδοχῆς. Δύο μόνοι χοιτικογράφοι ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ ἔργου καὶ κατὰ τῆς διεύθυνσεως τοῦ θεάτρου, ἡ ὁποία, λέγουν, δὲν κάμνει καλὰ νὰ προσφέρῃ τοιαύτης ποιότητος ἔργα εἰς τοὺς θεατάς της. ‘Η διεύθυνσις τοῦ θεάτρου ἀπήντησεν ὅτι τὰ «τοιαύτης ποιότητος» ἔργα είναι τὰ ἔργα ποὺ ἐσημείωσαν τὴν μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον εἰς τὸ γαλλικὸν θέατρον.

Συμφωνοῦμεν ἀπολύτως μὲ τὴν διεύθυνσιν τοῦ θεάτρου Κοτοπούλη, ἡ ὁποία πράγματι δὲν φείδεται οὐδεμιᾶς δαπάνης — δεδομένου ὅτι ἀχριβοπληρώνει τοὺς ξένους συγγραφεῖς, — διὰ νὰ παρουσιάσῃ ἔργα νέα μὲ σκηνοθέτησιν ἐφάμιλλον τῶν εὐρωπαϊκῶν θεάτρων. ‘Εξ ἄλλου τὸ δραματολόγιον τοῦ Κοτοπούλειου είναι ποικίλον. Μετὰ τὴν γαλλικὴν χωμαδία, ὁ θίασος θ’ ἀναβίναση ἀμέσως τὴν τριπρακτὸν τραγῳδίαν τοῦ χ. Παντελῆ Χόρη «Φλαντρώ», γεμμένην ἐπίτηδες διὰ τὴν χυρίαν Μαρίας Κοτοπούλη. ‘Ο συγγραφεὺς ἐνεπνεύσθη τὸ ἔργον του ἀπὸ μιὰ παράδοσι ποὺ λέγει, ὅτι μιὰ φορὰ κάποιας μάννας ἀγάπησε τὸν ἴδιο ἄντρα μὲ τὴν κόρη της καὶ μέσα στὴν ἐρωτικὴ τῆς παραζάλη ἔσταξε τὴν κόρη της καὶ ἔδωκε στὸν ἐραστή της νὰ φάγῃ ἀπὸ τὴς σάρκες της. Φυσικὰ ὁ χ. Χόρη στὴν ἔξελιξι τοῦ ἔργου του δίνει μιὰ διαφορετικὴ μαρφή καὶ τὸ τελειώνει φυσικῶς, πιὸ σύμφωνα μὲ τὴς σημερινὲς ἀντιλήψεις τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θεάτρου. Τὸν ρόλον τῆς τραγικῆς μάννας, τῆς Φλαντρώς, θὰ τὸν ἐρμηνεύσῃ ἡ χυρία Μαρία Κοτοπούλη, τὸν σόλον τῆς κόρης ποὺ ἀγαπᾷ τὸν ἴδιο ἄνδρα θὰ ὑποδυθῇ ἡ δεσπονίς Λαζαρίνη Κοτσάλη. Παίζουν ἐπίσης ἡ χυρία Φωτεινὴ Λούη, ὁ χ. Ι. Αποστολίδης εἰς τὸν ρόλον τοῦ ἐραστοῦ, ὁ χ. Θυμέλης καὶ ἡ χυρία Γ. Βασιλειάδου.